

स्तुतिसंग्रह

२१२१ / एकनाथस्तुती

सामानुष्टुप. मूळ.- काफ़ी. ता.- दीपचंदी. गौण.

कावडि आणी हरी । पैठणकर नाथाघरी ॥ कावडी ॥धृ॥

गोकुळिं दहि दुध बहुत भक्षिलें । तें निवटाया तरी ॥ कावडी ॥१॥

मस्तकिं गंगा शंकर धरितो । ती यावि आपुले शिरीं ॥ कावडी ॥२॥

ह्याणुनिच पाणी घागरि भरुनी । वहातो माथ्यावरी ॥ कावडी ॥३॥

ज्ञानेश्वरप्रभु तात दयालू । सद्गुरुकृपा खरी ॥ कावडी ॥४॥ (य९उ.४५०)

२१२२ / शिवस्तुति / हिंदी

सामनुष्टुप. रा.- नाट. ता.-तेताला.

गंगाधर तुह्यारी छब न्यारी ॥धृ॥

तेज अघोरा बामदेव जल । सद्यो जातमें मही पधारी ॥ गंगा० ॥१॥

पंचाक्षरिको रटन करें जो । नमःशिवाइति बाणि सुधारी ॥ गंगा० ॥२॥

संप्रदायके भूषण हो तुम । आदिनाथ दयाल त्रिपुरारी ॥ गंगा० ॥३॥

ज्ञानेश्वरचरणन स्मरस्मरके । तुह्यारि कृपातें शिस पगधारी ॥ गंगा०॥४॥

२१२३ / हिंदी

सामनुष्टुपवृत्त. रा.-जयजयवंती. ता.-धुमाळी.

आयाहुं निकट तुम चरणनके ॥धृ॥

भवजंजाल फसावत मोहे । देहु ग्यान हथियार मनन के ॥ आयाहुं ॥१॥

माथे ऊपर चंद बिराजे । हरत तिमिर भजक नयनन के ॥ आयाहुं ॥२॥

ब्रह्मा विष्णुहि दास तुह्यारे । तुम हो दीनदयाल सबनके ॥ आयाहुं ॥३॥

ज्ञानेश्वरप्रभुरूप तुमहि हो । हरण करो किल्बिष मम मनके ॥ आयाहुं ॥४॥

२१२४ / हिंदी

रंभावृत्त रा.-कानडा. ता.-तेताला.

शशिशेखर सुमिरो मनमाहीं ॥धृ॥

कालाग्नि मां श्रुति जिन गावें । तिनको ध्यावत भवभय नाहीं ॥१॥

पंच वदन लोचनहि पंचदश । दशभुज प्रभु साकृति मन लाई ॥२॥

नंदिवहन फणिभूषण शंकर । कंठ नररुंडमाल धराई ॥३॥

अर्धांग बसे जननी जगकी । ज्ञानेशदया दरस दिखाई ॥४॥

२१२५ / हिंदी

सामनुष्टुप रा.- बागेश्री ता.- तेताला.

देखत नयन तिमिर छुटि जावें ॥धृ॥

अकार ब्रह्मा उकार विष्णु । मकार तुह्यार साथ दिखावें ॥ देखत ॥१॥

बिंदु हो तुम निर्विकार प्रभु । रेखा अच्छर जगत् मिलावें ॥ देखत ॥२॥

जगमें तुममें अभेद दीखत । नहिं जाने अधपाती होवे ॥ देखत ॥३॥

ज्ञानेश्वरचरणनके कृपातें । शिवशक्तीको भेद न पावे ॥ देखत ॥४॥

(य९उ.४५१)

२१२६ / हिंदी

सामनुष्टुप. रा.- यमन. ता. - तेताला.

चिन्मय हो तुम गिरिजारमण ॥धृ॥

चेतनमांही वृत्ति उठत जो । सो है गिरिजा अरध अंक मन ॥१॥

गिरिजासे साकार प्रभु तुम । तुमसों वाको निराकारपन ॥ चिन्मय ॥२॥

पंचमूख तुम गिरिजासैं हो । तुमसों गिरिजा है नहिं छोबन ॥३॥

ज्ञानेश्वरप्रभुचरणकृपातें । तुम्हारें सुख मिले करत बिनवन ॥ चिन्मय ॥४॥

२१२७ / हिंदी

सामनुष्टुपवृत्त. रा. बहार. ता.- तेताला.

नमन तुम्हें केदारके बासा ॥धृ॥

रजू ऊपर भूजग जैसो । तैसो तुमपें जगतबिलासा ॥ नमन तुम्हें ॥१॥

रघूनाथ जो दशरथ सुतसो । शिव शिव शिव सुमिरत निशिबासा ॥२॥

दीपतें रजू भुजग नहिं मिले । तुमहिं भजत तस जगतबिनासा ॥३॥

यहि खातर श्रुति तुमको कहती । लयकारन प्रभु रूप बिलासा ॥४॥

भयरूप जगको नाश करत तुम । भक्तहेत बसहि कैलासा ॥५॥

कुलमणि हमरे आदिनाथप्रभु । ज्ञानेश्वरकरुणा अधिबासा ॥६॥

२१२८ / हिंदी

सामनुष्टुप. मूळ.- देस. ता.- तेताला. गौण.- हिंदुस्थानी भजनाचे चालीवर.

निगम न जाने शिव तुह्यारी माया ॥धृ॥

ब्रह्मा मस्तक दरस समयमों । झूट बोल पुनि अपुजन पाया ॥१॥

रमारमणचरणनको देखत । धूडत नहिं अंतनको पाया ॥निगम ॥२॥

भ्रमजगको संहार करत हो । भक्तप्रीति कैलास बनाया ॥ निगम ॥३॥

ज्ञानेश्वरचरणनकि कृपाते । आदिनाथपग सीस धराया ॥ निगम ॥४॥

२१२९ / हिंदी

रंभावृत्त. रा.- कालंगडा. ता.-तेताला.

शंकर मनबच करम सुमरना ॥४॥

पंचबदन सुंदर हर छोरिके । अमरपूर बन क्यौं फस मरना ॥ शंकर ॥१॥

दहनी आखी चंदरूप है । बाई पिंगल सूरज नयना ॥ शंकर ॥२॥

अग्नी बीच सुषुम्ना भासे । शंकर नाम जोगिको तरना ॥ शंकर ॥३॥

सदा सं सं यहि बिधि बोले । हं हं सूरज करतमिलेना ॥४॥ (य९उ.४५२)

अग्नि सुषुम्ना सोहं भाखे । ज्यामह रटत समाधि सुलीना ॥ शंकर ॥५॥

ज्ञानेश्वरप्रभुचरणकृपाते । जो जाने पद शिवरूप करना ॥ शंकर ॥६॥

२१३० / हिंदी

रंभावृत्त. रा. ललत. ता. तेताला.

शंकरनाम यही बडभारी ॥४॥

और तो नाम अंत नहिं आवत । ये नाम जनमजनम बिहारी ॥१॥

बाहर आवत हं हं करते । सं सं अंतर जात मिलारी ॥ शंकर ॥२॥

बीचमें जो कोइ स्मरण करत वह । जीवत देह होत त्रिपुरारी ॥३॥

ज्ञानेश्वरप्रभुचरणकृपाते । मंतर लय हठ राजनिहारी ॥ शंकर ॥४॥

२१३१ / हिंदी

सामनुष्टुप. रा.-यमन. ता.-तेताला.

विधि हरिहर तो यहि बिधि सुमरे ॥४॥

बाणी माहीं ब्रह्मा बैठत । नयनन माहीं विष्णु पधारे ॥ विधि ॥१॥

श्वासामाहीं शंकर रटते । मनसों प्रणवकि धारा बनरे ॥ विधि ॥२॥

अंतर गिरिजा बाहर शंकर । बीचमें हरिको बीज सुमनरे ॥ विधि ॥३॥

अंतर जनम समय बिधि करत । बाहर शंकर मरण बिहनरे ॥४॥

बीचमें पालन नाथ करत प्रभु । प्रणवरूप बिंदु मिलनरे ॥ विधि ॥५॥

ज्ञानेश्वरप्रभुचरणकृपाते । गुरु ईश्वरको द्वैत हननरे ॥ विधि ॥६॥

२१३२

हरिहरस्तुति.

सामनुष्टुप. रा.-छायानट. ता.-तेताला.

शिव विष्णु बोल बाळा । विज्ञेल भवउबाळा ॥४॥

एक विभूति जटा शिरिं धारक एक घालि वनमाळा ॥

एक काशि वृंदावनिं दुसरा, एक गौर एक काळा ॥ शिव विष्णु ॥१॥

पहिला फणिभूषण करिं धारक त्रिशूल चक्र सुनाभा ॥

दुसरा सूदर्शन करि धरुनी भाळिं लावि मृगनाभा ॥ शिव विष्णु ॥२॥

एका प्रभुला दोनचि युवती पार्वति आणी गंगा ॥

ज्ञानेश्वरकन्या गौळिणि त्या दुजियाच्या अर्धांगा ॥ शिव ॥३॥ (य९उ.४५३)

२१३३ / नवसाकी वृत्त

नावें दोन्ही गोड । तोडिती साहि रिपूची खोड ॥४॥

ज्याच्या चितीं कांहिच नाहीं विषयसुखाचा मोड ।

तो शंकरप्रभु स्मरतां फुटती अज्ञानाचे फोड ॥ नावें ॥१॥

एक प्रभू भोगुनि गोपीतें भोगी मुक्ती जोड ।

करुनि देतो सद्भक्तातें वारुनियां कडु गोड ॥ नावें ॥२॥

आदिनाथ गुरु संप्रदायमणि निवृत्ति पुरवी कोड ।

वृंदावनवर अलकावतिवर असि अक्षय मति जोड ॥ नावें ॥३॥

२१३४

देवी स्तुति

सामकामदा. मूळ.-यमन. ता.-दादरा. गौण.-पांडुरंग स्मर अभंग

उदय असो तुझा देवि माय शांकरी । कृष्ण प्रेमभाव देइं माझिया करीं ॥४॥

जय जय जननिये देइं कृष्ण कांत हा । यशोवंत तिहीं लोकिं कांतिमंत हा ॥१॥

ओवाळुनि सकळ सौख्य सांडु त्याहुनी । नाहीं प्रिय कांहिं अन्य विधिपित्याहुनी ॥

ज्ञानेश्वरकरुणाबल योग हा बरा । प्रसन्न तूं होउनि दे कृष्ण नोवरा ॥३॥

२१३५

विठ्ठल स्तुती

सामकामदा. मूळ.-यमन. ता.-दादरा. गौण.-पांडुरंग स्मर अभंग

कोमलांग पांडुरंग अंतरीं वसो । सच्चित्सुख अन्वय घन डोळियां दिसो ॥४॥

क्रीडत कुंजवनिं गोपिरासराउळीं । प्रेमळ मणिसुंदरतनु मूर्ति सावळी ॥१॥

ज्ञानेश्वरचरणस्मरण करुनियां मनीं । आह्निं सकळ श्रीहरीच्या होऊं कामिनी

॥२॥ (य९उ.४५४)

२१३६

सामनुष्टुप. मूळ.-जोगी. ता.-तेताला. गौण.-

धन्य धन्य पंढरपुर । नाचताति नारीनर ।

द्वैतभाव झाला चुर । घनदाट प्रेमापुर ॥४॥

पूर्वमुख पांडुरंग । राधारुखमाबाईसंग ।

पुंडरीक भक्त चांग । भीमाचंद्रभागासंग ॥१॥
 नरजन्मी ज्यानें यावे । त्यानें पंढरीला जावे ।
 ब्रह्म विठे ओळखावे । गरुड पारावरि नाचावे ॥२॥
 संतसंगी प्रेमसुख । विट्ठलनामी गर्जे मुख ।
 सर्वाभूती ब्रह्म एक । ज्ञानेश्वरकन्याभाख ॥३॥

२१३७ / हिंदी

गीता स्तुति

कन्यकावृत्त. रा.- यमन. ता.- तेताला

सब उपनीषदसार ॥धृ॥

गीता ये निर्माण भई है । निगमवचनविस्तार ॥ सब ॥१॥
 वेद प्रभूके श्वासते भये । गीता मुखउद्गार ॥ सब ॥२॥
 सो प्रभु अपने बचनअर्थके । कारन भये उदार ॥ सब ॥३॥
 वेही अलकावतिपति सद्गुरु । रुक्मिणि देवि कुमार ॥ सब ॥४॥

२१३८

देवी स्तुति

सामनुष्टुपवृत्त. मूळ.-जोगी. ता.-धुमाळी. गौण.-तुजवर फुलवरा, या चालीवर

जय जय जगज्जननी आई भवानी वंदिली वो ॥धृ॥

दहा धूप जाळुनी पंच दीपारति उजळलीवो ।

आधारापासुनी मेंढियावळिया आक्रमिली वो ।

भक्षोनी नैवेद्य भक्तां उपकारिणी झाली वो ।

सर्व सुखानें सर्व सुखानें विश्वा प्रसवली वो ॥ जय जय ॥१॥

गुणी त्रयोदश विडे भक्षुनी विद्युत पाजळल्या वो ।

झर झर झर झर फिरुनि सकळही बाहुट्या जाळिल्या वो ।

करडुनि खाउनि दांत असूरमाना मुरगाळिल्यावो ।

भक्तिसुखाच्या साठीं मायबाप प्रेमा गाळिल्या वो ॥ जय जय ॥२॥

स्वानंदाचा करुनि फुलवरा नाचणिये नाचली वो ।

निळिया पिळिया लालियाचिया डोळिया भासली वो ।

प्रणवमूळपीठिके तीन्ही देह विस्तारली वो ।

अलकावतिपतिपदकमळांची आश्रितें तारिली वो ॥३॥ (य९उ.४५५)

तुकाराम स्तुति

२१३९ / आर्या

त्रेतायूग असोनी नेले वैकुंठि ग्राम रामानें ॥
 भूवैकुंठ पंढरी केली कलितचि सुतुकारामानें ॥१॥

२१४० / श्लोक

इंद्रायणी स्तुति

इंद्राणि हे भगवती करुणार्द्र माते । वारीं त्वरें करुनियां भवविभ्रमातें ।
 नेई अगे बहिणिये जननीच जेथें । टाकूं नको कधिं मला जन नीच जेथे ॥१॥

२१४१

अमृतानुभव स्तुति

सामनुष्टुपवृत्त. मूळ.-जोगी. ता.-धुमाळी. गौण.-सगुण चरित्रें या चालीवर.

अमृतानुभव ग्रंथ सनातन नित्यचि तो वंदा ।

तदंतर्गतानुभव सेवितां पावति गोविंदा ॥धृ॥

अक्षर सुखमय अनिर्वाच्य जे परब्रह्ममूर्ति ।

तो सद्गुरु म्यां आश्रयिला प्रभु नाथ निवृत्ति ॥१॥

गुरुकीर्तीनें जय पावे ही सदा ब्रह्मविद्या ।

दयार्द्र त्या अक्षरीं वंदितो पदसंमति आद्या ॥२॥

ब्रह्म माया या दोहोंमध्ये अर्ध अर्ध कोण ।

जाणों न शकें मेलन त्यांचें एकचि परिपूर्ण ॥३॥

शिव शक्ति दोघांचे तत्व अद्वैतानंद ।

म्हणुनी त्यातें वंदूं जे कां जगदादिस्पंद ॥४॥

आदिमध्यान्तहीन असूनी आदिमध्यअंती ।

सत्तारूपें सगुण तयातें वंदियलें संती ॥५॥

तोचि द्वादशाक्षरी सुगम प्रभु मत्कान्त स्वामी ।

श्रीज्ञानेश्वर सद्गुरुकृपें तल्लिन तन्नामी ॥६॥

२१४२

नर्मदा स्तुति

इंदिरावृत्त. रा.-यमन ता.-तेताला

मम भवभय सकल निवारी ॥धृ॥

शिवदा होउनि अभिभव छेदुनि । करिं निजचरणविहारी ॥ मम ॥१॥

नेउनि मिळवीं हरिरूपिं असे । जननी हें तव वारी ॥ मम ॥२॥
ज्ञानेश्वरप्रभुरूप धरावे । मम मति उज्वलकारी ॥ मम ॥३॥(य९उ.४५६)

२१४३

शंकर स्तुति

सामकामदावृत्त. मूळ.-झिंझोटी. ता.- दादरा. गौण.-रत हरिपद, या चालीवर.

झडकरि मज पाव प्रभू गिरिजारमणा रे ॥धृ॥

करकपाल पालकजन अंधकदमना रे ।

संप्रदायमूळरूप शिवद शमनशमना ॥१॥

“ॐनमः शिवाय” इति कथितनिगमचरणा ।

अलकावतिपतिनंदिनि पूर्ण दीनशरणा ॥ झडकरि ॥२॥

अमृतानुभव स्तुति

२१४४

सामनुष्टुपवृत्त. मूळ- यमन. ता.-धुमाळी. गौण.-चतुराकर नट हरी. या चालीवर

जोंवरी अमृत नच पाहिलें ।

औषधिसाठीं तोंवरि वैद्य रोगि श्रमुनि राहिले ॥धृ॥

बद्ध मुमुक्षु पुरा । जंव न कळे अमृतानुभव तंव अधिकारांचा कुरा ॥
तो राहो जनिच्या वरा । अमृतानुभव सेविति त्यातें भेद न वाटे खरा ॥
निज गुज ऐका गड्या । जीवपरात्मैकत्व चिंतनीं नेऊं जीवितघड्या ॥

मायेच्या उकलुनि घड्या ।

होउनि सच्चित्सुखमय हरिसह घालुं नित फूगड्या ॥

ज्ञानेश्वरपद पाहिले ॥ औषधिसाठीं तोंवरि वैद्य० ॥१॥

२१४५ गोविंद स्तुती

सामनुष्टुप. दंडकवृत्त. मूळ.- जोगी ता.- धुमाळी.

मुनिवंद्या हरि गोविंदा ।

हरि गोविंदा, परमानंदा, आनंदकंदा, पाव मला ॥धृ॥

चिन्मणिमंता भगवंता, भगवंता करुणावंता, कमलाकान्ता,

शमतमविमला ॥ मुनिवंद्या ॥१॥

या माया ही माराया, ही माराया श्रीमाराया, भव साराया,

तव नव सुकला ॥ मुनिवंद्या ॥२॥

जीवित वायां शिणवाया, शिणवाया बहु अरि व्हाया,

प्रभु विनवाया, कंठहि सुकला ॥ मुनिवंद्या ॥३॥

किति कामा या ह्यणु सामा या, ह्यणु सामा या न निमे माया ।

परि नामा या, तनुपण विकला ॥ मुनिवंद्या ॥४॥ (य९उ.४५७)

उदिता राया जन ताराया, जन ताराया तव ताराया ।

अधिकारा या, नच मी विकला ॥ मुनिवंद्या ॥५॥

या वेळा या खेळया, या खेळया उरिं लोळया ।

कुच चोळया । यशुमतिपुतला ॥ मुनिवंद्या ॥६॥

मल वाराया मन माराया, मन माराया निरधाराया ।

अलकाराया, नमितपदतला ॥ मुनिवंद्या ॥७॥

शिवस्तुति

२१४६

जयावृत्त. मूळ.-यमन. ता.-दादरा. गौण.- रत हरिपद. या चालीवर

केलिचंगरंगदंग उमासंगकारी ।

इंदुमुकुट जान्हविजुट वंदु त्रिपुरारी ॥ केलिचंग ॥धृ॥

सुजनसदय सकलहृदयव्यापक गजहारी ।

नंदिवहन, परमगहन, विमलनगविहारी ॥१॥

पंचवदन, निजजसदन, मदनकदनकारी,

भजती मुनि मृदुल मनीं होउनि अविकारी ॥२॥

संप्रदायमुकुटमणी भूषण फणिधारी ।

अलकावतिपतिनंदिनि अनुभव सहकारी ॥ केलिचंग ॥३॥

शिवस्तुति

२१४७ / संस्कृत

गंगातरंगांकितकेशशोभा । चंद्रांकितं भालविशाललोलम् ॥

पिनाकपाणिः कुलभूषणस्तं । उमासहायं पितरं श्रयामि ॥१॥

हरिहर स्तुति

२१४८

जयावृत्त. मूळ- झिंझोटी. ता.- दादरा. गौण.- रत हरिपद. या चालीवर.

जय शंकर गिरिजावर परम दयाशाली ।

जय यदुपति गोपीवर माधव वनमाली ॥धृ॥

कर्पूरांग गगनतनू त्रिशुलचक्रपाणी ।

मदनकदन मदनजनन चरणजटापाणी ॥ जय ॥१॥

अनलनयन अनलाशन मुरहर त्रिपुरारी ।

उरगवसन उरगशयन पूतनांधकारी ॥ जय ॥२॥

राधिकेश जान्हविवर हरिहर सुखकारी ।
अलकावतिरमणसुता चिंतित अविकारी ॥ जय ॥३॥ (य९उ.४५८)

शिवस्तुति

२१४९ / हिंदी

रमावृत्त. रा.- खमाज. ता.-तेताला.

रे मन गंगाधर कहिये ॥धृ॥

रूप मनोहर शशिशेखरपर । भक्तन काज बहे ॥ रे मन ॥१॥
शीततनु प्रभु शामतनूप्रिय । हिरदें ध्यान रहे ॥ रे मन ॥२॥
अलकावतिपति दीनदयालकि । करुणा नाथ चहे ॥ रे मन ॥३॥

२१५० / भजन

हरिहरस्तुति

गिरिजावल्लभ गुरु शंभो । जलजावल्लभ कुरु शंभोः ।
हत्वा शिव संसृतिपरमाम् । दीनदयार्णव पालय माम् ॥१॥

२१५१

चारुचर्यावृत्त. रा.-भूप. ता.-तेताला.

प्रभु मोहन मुरलीधारी ॥धृ॥

रजतनिकेतन सोडुनि ज्याला । चिंति स्मशानीं पुरारी ॥ प्रभु ॥१॥
निर्विकार परि निजजन भजनं । खेळे सगुणाकारी ॥ प्रभु ॥२॥
अलकावतिपतिनंदिनि प्रियकर । मोहक व्रजजननारी ॥ प्रभु ॥३॥

२१५२

शिवस्तुति

कंचुकीवृत्त. मूळ.- पिलु. ता.- धुमाळी. गौण.- सोडुनियां धनसुत चुटका. या चालीवर

शिव देवो शिव सकलांला । त्राता जो भवि विकलांला ॥धृ॥

कृतमथनदनुजबलकाला श्रितमंदाकिनिअलकाला ॥ शिव देवो ॥१॥
तव करुणाकर शशिभाला, स्पशो गिरिशा शिशुभाला ॥ शिव देवो ॥२॥
करिं शमवुनि त्रिगुणउबाळा । सुखि अलकावतिपतिबाळा ॥ शिव ॥३॥

५१५३

शिवस्तुति

विशाखावृत्त. रा.- हमीरकल्याण. ता.- तेताला (राजविद्याधर.)

हिमनगजामाता ॥ भज मना ॥

शशिशेखर विभु अनलनयन जो, धरि जाह्नविमाता ॥धृ॥

गिरितनयाहृदयांबुजमधुकर । करि पुनित अनाथा ॥ भज०॥१॥

अलकावतिपतिनंदिनिजनिता । आशु स्वपद दाता ॥ भज०॥२॥ (य९उ४५९)

२१५४

भगवत्स्तुति

जयावृत्त. मूळ.- झिंझोटी ता.- दादरा (यतिलग्र) गौण.-रत हरिपद. या चालीवर.

जय जय जय जगदीश्वर निवटिं सकल माया ।

जिंकु शक्ति कोणिहि ना करुनि बहु उपाया ॥धृ॥

परि त्यां वश वंदिति जे आवडि तव पायां ।

तव भजनावीण सकळ कर्म जाति वायां ॥ जय ॥१॥

सिद्ध होई ज्ञानेश्वरनंदिनिपति व्हाया ।

प्रेमविवश आह्नि नारी लंपट तव पायां ॥ जय ॥२॥

२१५५ / ओवी

शिवस्तुति

अग्नि तोचि प्रज्वलित ह्यणावा । जो न विझे पडतां इंधनगोवा ।

तेवीं देव तो एकचि ह्यणावा । जो तमीं असोनी तमांत न सांपडे ॥१॥

तोचि वैद्य विद्यावंत । यत्करीं विषाचें अमृत होत ।

तैसा तूंचि एक मंगल भगवंत । स्मशानादि अमंगल होत मंगल तुझेनी ॥२॥

२१५६ / हिंदी

शिवस्तुति

रंभावृत्त रा.-यमन ता.- तेताला (राजविद्याधर.)

शंभो मंगल नाम तुम्हारा ॥धृ॥

जदपि कियो बास है स्मशाने । चिताभस्म तनु लेपनसारा ॥ मंगल ॥१॥

जदपि गले नरमुंडकी माला । तदपि हरत निजजनदुःखसारा ॥२॥

नाथ तुम्हारी पूर्ण दयापें । करुणारूप भयो संसारा ॥ मंगल ॥३॥

ज्ञानेश्वरनंदिनिकी बिनती । सुनिये उमापती दीन उदारा ॥ मंगल ॥४॥

२१५७ / हिंदी

शिवस्तुति

जयावृत्त. मूह.- रा.-झिंझोटी ता.- दादरा. गौण.-“रत हरिपदकमलकंद” चा चालीवर.

मेरे तो एक शरण । तुमही हो पुरारी ॥धृ॥ (य९उ.४६०)
 कोवु करत जोगजाग । कोवु ध्यानधारी ॥ मेरे तो ॥१॥
 कोवु भजत निगमभणित ब्रह्म निर्विकारी ॥ मेरे तो ॥२॥
 तिरथ फिरत तपहि करत कोवू व्रतधारी ॥ मेरे तो ॥३॥
 नयनविहिन विकल हुं मैं स्वामि अंधकारी ॥ मेरे तो ॥४॥
 जोरि पाणि जुगल भणत । ज्ञानेशकुमारी ॥ मेरे तो ॥५॥
 ऐसि करिये शंभो कृपा । होऊं श्यामनारी ॥ मेरे तो ॥६॥

२१५८ / हिंदी

शिवस्तुति

रमावृत्त. रा.- छायाणत ता.-राजविद्याधर.

ऐसो नहि देख्यो कोई ॥धृ॥

शिव तुमरे पदजुगल लपट करी । भव आरत होई ॥१॥
 शंकर शंकर रटत न जाके । चितिमो मति सोई ॥२॥
 ज्ञानेश्वरजाजनककि महिमा । निगमवदन गोई ॥३॥

२१५९ / हिंदी

शिवस्तुति

सामकामदावृत्त. मूळ.-रा. झिंझोटी. ता.-दादरा गौण.- पांडुरंगस्मर अभंग. या चालीवर.

मोरे हिय आय बसो दीनके दयाला ॥धृ॥

जटाजूट जाह्णवि जल सोहत शशि भाला ।

भक्तनहित सत्वरूप दैतनके काला ॥ मोरे हिय ॥१॥

वाम अंक सोहत है हिमालयबाला ।

ज्ञानेश्वररूप धरी क्रिडवु प्रणतपाला ॥ मोरे हिय ॥२॥

२१६०

शिवस्तुति

जयावृत्त. मूळ- झिंझोटी. गौण.-पांडुरंगस्मर अभंग. या चालीवर.

पांच तुंड गळां रुंड दाहा बाहु धारी ॥धृ॥

हिमनगजामात विभो सेवि पूतनारी ।

संग त्यजुनि भंग भवा करित मन्मथारी ॥१॥

गिरिजापति करुणाघन अंधकगजहारी । (य९उ.४६१)

दमुनींद्रिय सेवि मना स्वामि त्रिपुरारी ॥२॥

अनुरागें क्रीडत जो उमासहित सारी ।

भूति परम तदपि लावी विभुति अंगीं सारी ॥३॥

वामांकीं शिखरसुता मस्तकिं तिमिरारी ।

अलकावलिजान्हवीजल^१ जगतिपुनितकारी ॥४॥

टणत्कारुनी पिनाकी निजजअशुभहारी ।

अलकावतिपतिसुतेस शंभु त्वरित तारी ॥५॥

(१.केशवरील)

२१६१

शिवस्तुति

साममाणववृत्त मूळ.- जोगीप्रमाणें. ता.-दीपचंदी. गौण.-“राधे घडिघडि” या चालीवर

भोलानाथ दिगंबर या हो । माझी दीनाची येऊं द्या दयाहो ॥धृ॥

पार्यीं वाहतो मी निजहृदया हो । तम निवटा पाउनि उदया हो ॥

श्वेतसुंदर ब्रह्ममया हो । भक्तजन हेतु सहउमया हो ॥

पाय दावा याचि समया हो । लावा हृदयीं शिव समया हो ॥१॥

नंदीवाहन त्रिशूलपाणी । वन्हिनयन स्वजनाभिमानी ।

शशि मस्तकीं आणि गांगपाणी । या या धावोनि शिव मोक्षदानी ।भोला०॥२॥

पंचतुंड गळां रुंडमाळा । पुंडसंहारी त्रिभुवनपाळा ।

काशीविश्वेश परमकृपाळा । ज्ञानेश्वर प्रभुजी विशाळा ॥ भोलानाथ ॥३॥

२१६२

अंबास्तुति

साममाणववृत्त. मूळ-पिलु. ता.-दीपचंदी. गौण.-“इस तनधनकी” या चालीवर.

ये पार्जीं मज अमृत जननी । जय शुंभनिशुंभदैत्यदलनी ॥धृ॥

तूं सच्चित्सुखघनतनु देवी । तव महिमा विदला नच देवीं ॥ ये पार्जीं ॥१॥

जय हिमालयजे शिवकांते । श्रुतिभिरीडिते आदावंते ॥ ये पार्जीं ॥२॥

घे कडियेवरती अई मातू । श्रीज्ञानेश्वररूप उमा तूं ॥३॥ (य९उ.४६२)

(२.देवांनी.)

२१६३

अंबास्तुति.

सामनुष्टुपवृत्त. मूळ.-पिलु. गौण.-“तूं भजरे भजरे भजरे मानवा” या चालीवर.

तूं भजरे भजरे जननी श्रीगिरिजा देवी ॥धृ॥

जी घेउनि कडिये तुजला स्तनपीयूष मुखीं लावी ।

तू बहुत उनाड तथापी कल्याणचि तव जी भावी ॥
 ॥चाल ॥ ह्यणतां माय प्रेमभरें जी नयनीं निजपद दावी ॥ तूं भजरे ॥१॥
 गजवदनषडाननमाता भगवति ललिता सुखदात्री ।
 मंगला जयंती दुर्गा शिवकांता निजजनधात्री ।
 सकरुणावलोकनमात्रें संपूर्णचि भवभय हंत्री ॥
 ॥ चाल ॥ तूं होउनि बाळ तियेचा जा जेवीं चिद्रसपात्रीं ॥ तूं भजरे ॥२॥
 तूं त्यजरे त्यजरे त्यजरे कांचनकांतासुतगोवी ।
 तूं धावुनि सत्वर बापा शिर जननीचरणी ठेवी ।
 शमदमादि साधुनि बुद्धि ज्ञानाग्रीवरती तावी ॥
 ॥चाल ॥ अलकावतिपतिपदकमलामोदाप्रति अक्षय सेवीं ॥ तूं भजरे ॥३॥

२१६४ / हिंदी

शिवस्तुति.

सामनुष्टुपवृत्त. रा.-देस ता.- राजविद्याधर.

मेरे सांब सदाशिव वाली ॥धृ॥

पंचवदन शशिशीर्ष अलकमों जन्हुजनित नदिबाली ।

निजजनवरधनदानशूरगुरु बामांकेऽचलबाली ॥ मेरे ॥१॥

ध्यावत शशि शचिपति रवि मारुत जलज-जनन बनमाली ।

अलकावतिपतिकृपा शिवस्मरि हरदम करुहुं दिवाली ॥ मेरे.॥२॥

२१६५

शिवस्तुति.

इंदिरावृत्त. रा.-देस ता.- तेताला.

मज शरण^१ तुह्नी त्रिपुरारी ॥धृ॥

देवदनुजमुनि पार न पावती ब्रह्मा आणि मुरारी ॥१॥ (य९उ.४६३)

शिवशिवनामस्मरणें साधूं भवतरुहूनि भरारी ॥ मज शरण ॥२॥

उमामहेश्वर वाचे वदतां काळ दुरुनि थरारी ॥ मज शरण ॥३॥

ज्ञानेश्वर शिव एकरूप मनीं स्मरतां मुक्ति करारी ॥ मज शरण ॥४॥

(१.रक्षण करणारा.)

२१६६ / हिंदी

ज्ञानेश्वरस्तुति

(कबित्तवृत्त) - कमलिनी लजाय रही कनकश्री जायरही ।

रसा हरखाय रही रसीली मिलाई है ॥

पानीके प्रवालकी अरु मनिमेके लालकी ।
 अरु कामिनीके गालकी सब सोभा भी भुलाई है ॥
 बिजूरीके सारीसे कि सूरज धुर धारीसे ।
 करिके सवारी छबि सारि हरि लाई है ॥
 क्या राधिका तिलक झ्याकी, नाहि नाहि सुनरि सखी ।
 मेरे ज्ञानरायके पायकी ललाई है ॥१॥ (संप्रदायसुरतरु अ.१.तील मंगलाचरण)

२१६७ / हिंदी

ज्ञानेश्वरस्तुति

निज तारनकारन शंभुकृपा निरखी जलगांग भगीरथ तोखे ।

मिथिला नगरीमहं राजसुताहिय मोद भयो रघुबल्लभ लेखे ।

जिमि भीमकजा हियमें हरखी गिरिनंदिनि मंदिर गोविंद पेखे ।

तिमि मानस आज प्रसन्न भयो सखि ज्ञानसुरेश पदाम्बुज देखे ॥१॥

२१६८ / हिंदी-मराठी

ज्ञानेश्वरस्तुति

कबित्त मोहरी.

भूमि केली पुण्यधाम सोडोनियां सर्व काम ।

गावोनियां रामनाम ब्रह्ममुखें धाले हो ॥

संतसंघ रंगदंग वाजति विणे मृदंग ।

प्रेमभरें नीरगांग पायरीये आले हो ॥

छांडी सब लाज काज राजसाज चालो आज ।

देखिवेको कैसे सखि नयन ललचाये है ।

कोऊ ठाडे छतर धारे कोऊ वापे व्यजन वारे ।

पालखीमें पैठ मेरे ज्ञानराय आये है ॥१॥ (य९उ.४६४)

(संप्रदायसुरतरु अ.१.मंगलाचरण)

२१६९

शिवस्तुति

सामकामदावृत्त. मूळ.- झिंझोटी. गौण.- पांडुरंगस्मर अभंग. या चालीवर.

झडकरी मज पाव प्रभू गिरिजारमणा ॥धृ॥

करकपाल पालक जन दुर्जन दमनारे ॥ झडकरी ॥१॥

संप्रदाय मूलरूप शिव दशमनशमना* ॥ झडकरी ॥२॥

‘ॐनमः शिवाय’ इति कथितनिगमचरणा ॥ झडकरी ॥३॥

अलकावतिपतिनंदिनी । पूर्णदीनशरणा ॥ झडकरी ॥४॥

(*दर्शेन्द्रिय मनाचे शमन करणारा)

२१७० / हिंदी

शिवस्तुति

जयावृत्त. मूळ.-झिंझोटी ता.-दादरा. गौण.- रत हरिपद कमलकंद. या चालीवर
जय जय गिरिजावर हर कृपादृष्टि देखो ।
सुत तुझे बहोत नाथ नंदिनी मोहे लेखो ॥१॥
तलातलपतालचरण शीस सर्गधारा ।
भोलेमति ध्यात जोई तो भगतहि तारा ॥१॥
दुर्जनडर-कारण प्रभु शेष गले राखा ।
करत स्तुति सुरवरमुनी गीर्वाणकी भाखा ॥२॥
सकलदेवमांहीं तुम हो निगमांतविभागी ।
ज्ञानेश्वरनंदिनी प्रभू भजत चरन लागी ॥३॥

२१७१

शिवस्तुति

सामनुष्टुपवृत्त. मूळ-भूप. ता.-राजविद्याधर. गौण.-पहा पहा सावंळा. या चालीवर.
ज्याचा वाचक ॐकार । वेदीं गान करी रुद्र ।
वन्हीज्वाळा नेत्रभर । तो मज पावो श्रीशंकर ॥१॥
जय जय स्वामी आदिनाथा । घेई पदरीं मज अनाथा ।
चरणी वाहतो तनमनमाथा । व्हावें तैसें ऐक्य दोन्ही अर्था ॥२॥
करिं त्रिशूळ कंठीं रुंडमाळा । शोभे वामांकी दक्षाची बाळा ।
पयःफेनधवल कंठ नीळा । (य९उ.४६५)
सभोवतीं पिशाचांचा पाळां । अर्धांगी फणिवर काळा ॥३॥
सुमंगळ स्मरतां श्रेयस्पद । ज्याच्या शक्तीनें तुटे भवबंध ।
भेदत्रय नासोनी परमानंद । ज्ञानेश्वरकृपे प्राप्त गोविंद ॥४॥ (१.मंडळ)

२१७२

श्रीकृष्णस्तुति

सुशीलावृत्त. रा.-असावरी. ता.-तेताला.

मोहक तुमचे पाय । प्रभुजी मोहक ॥१॥
बाप तुमचा नंद प्रभुजी । आणि यशोदा माय ॥१॥
कालिय सर्प तिर्यग्योनी । उद्धरिला यदुराय ॥२॥

अघटित सत्ता वर्णिती ज्याची । नारदादि मुनिराय ॥३॥

आह्वां सांपडली सुसुखाची । ज्ञानेश्वर गुरुमाय ॥४॥

२१७३

विट्ठलस्तुति

सुमतीवृत्त. रा.भूप. ता.-तेताला.

उभें ब्रह्म विटेवरी आज ॥१॥

चला त्या स्थळीं फुगड्या खेळूं । लेउनी सुंदर साज ॥१॥
मायबाप पतिबंधु सुतांची । सांडुनि देऊं लाज ॥२॥
आळंदीहुनि पालखि जातां । नाचूं रंगण काज ॥३॥
चंद्रभागाजलस्पर्शानें । दवळूं पापसमाज ॥४॥
ज्ञानेश्वरप्रभुकरुणायोगें । घेऊं वरुनि यदुराज ॥५॥

२१७४

शिवस्तुति

रंभावृत्त. रा.-यमन. ता.-तेताला.

दाखवि पद करुणाकर शंभो ॥१॥

शशिशेखर मंदाकिनि जटिला । पूजिति श्रीपति आणि स्वयंभो ॥१॥
अलकावतिपतिरूपें मम हृदि । झटिति प्रगटहि सुखद त्वं भो ॥२॥
(१.पाठांतर - 'शंभो') (य९उ.४६६)

२१७५

शिवस्तुति

सिंधुजावृत्त. रा.-कामोद. ता.-तेताला. उत्सवसमयीचें उद्गार.

झडकरि पाव पुरारी ॥१॥

या भवतापें तपलें तनुमन । झाली मतिही विकारी ॥१॥
दीनदयाळा देई अभय तूं । निमिषार्धांतचि तारी ॥२॥
आळंदीपतिनंदिनी विनवी । षड्भिपु-जांच निवारी ॥३॥

२१७६ / श्लोक

गंगास्तुति

गंगे त्वदीय चरणांबुजसौरभानें । तें वाटतें लघु जया स्थलें सौर भाने ॥
तूं माय गोचर जनीं असतां कशाला । घेईल कोणि कलहांकित नाकशाला ॥१॥

२१७७ / स्रग्धरा वृत्त

मातें त्वद्वारीधारा जणुं मरणयुतासाठीं पीयूषधारा ।

की दीनांची दया हे द्रवतनु धरुनी पावली अश्रुसारा ॥
 कीं हा स्वेदप्रतिज्ञात जगदखिल संतारणावेशजन्य ॥
 माझी तों भावना कीं मम विषय महत्स्नेहजस्तन्यमान्य ॥२॥
 स्नानं आधीं तुझ्या हा जन विमलतनू होउनी पूजि देवा ।
 तेव्हां ते रक्षु ऐसें अयि ह्यणति उगे साधुनी शुष्क हेवा ॥
 माते माते गमें कीं सुरगण अवघे चोरटे त्वद्यशाते ।
 दीनांची हांक कोणी श्रवणि न धरिती पाहुनी दुर्दशा ते ॥३॥
 ॥ इति गंगास्तुति समाप्ता ॥

२२०२

शिवस्तुति / श्लोक

यदज्ञानान्माया भवि सविलासद्यतिधरा ।
 यतो यस्य ज्ञानादपनयति तां सन्निगमवित् ॥
 असावात्मज्ञप्तौ सतनुरिहतं स्वीयसदयम् ।
 शिवं वन्दे सद्यः तुहिनतनुजानन्दनिलयम् ॥१॥

२२०३

कोऽयं भो नयने महाद्युतिधरो वह्निर्न शंकां कुरु ।
 कोऽयं भो शिरसीन्दुरेव गिरिजे नैवानृतं मे वचः ॥
 केऽयं केशसमाश्रितेति वचसा मौनं समासादितः ।
 संरम्भं प्रणयादुमा कृतवती यस्मिन् शिवः पातु नः ॥२॥

२२०४

वेदा यस्य प्राणतः सम्प्रवृत्तः । संकल्पाद्वै खादिभूम्यन्तभावाः ॥
 सत्यज्ञानाऽनन्दमन्तर्बहिस्थं । तद् ब्रह्मैकं पार्वतीशं प्रणौमि ॥३॥

॥ शिवस्तुति समाप्ता ॥

०००

२२०५

श्रीकृष्ण स्तुति

अन्योन्यत्राध्यासतः संगभावात् । ब्रह्मैकं संसरत्यत्र मोहात् ।
 तद्यत्प्रेम्णा सर्वसंगं विहाय । मुक्तं स्यात्तं गोपबालं नमामि ॥१॥

२२०६

ब्रह्मज्ञानात्केवलानन्दलब्धौ । संधौ वृत्तौ प्रेमभक्त्यैव सिद्धः ।

योऽनध्यस्तः तिष्ठमानो विवर्तो । विश्वात्मानं तं स्वकान्तं श्रयेऽहम् ॥२॥

(य९उ.४७६)

२२०८

शिवशक्ति स्तुति

संसारे पतितस्य दुःखिततनोरात्माभिलाषास्थितौ ।
 कारुण्येन महत्तरेण वपुषा साकारतामागतौ ॥
 गाढालिंगनरूपिणौ चित्तिमयौ यौ ज्ञानवृत्त्या भिदौ ।
 वन्दे हैमवतीश्वरौ प्रणयतः कैवल्यमुक्तिप्रदौ ॥२॥

२२०९

अंबास्तुति

यद्यसि जगतो माता तस्मान्माता ममाप्यनायासात् ।
 स्तनपानार्तं मामपि दृष्ट्वा धावसि कथं नु गिरिकन्ये ॥१॥
 यद्यसि निजपतिसेवानिरता त्वं धर्मपालनाद्धेतोः ।
 तदपि स्वसुतप्रीत्या रुणद्धि न हि ते पिता शिवोऽपि मम ॥२॥
 त्वय्यपि सुताभिलाषा मयि तु क्षुद्दीनता महत्यस्ति ।
 स्वसुतं मत्वा त उमे पालय मे स्तन्यदानतो मातः ॥३॥
 पीतो गजवदनादिभिरपि तेन स्तनपयोर्णवः क्षीणः ।
 स्वीयप्रेमतरङ्गैरुल्लसितो दृश्यते यतो नित्यम् ॥४॥
 लालामलमूत्रमयं परतन्त्रं दुःखरूपमपि बाल्यम् ।
 पुत्रीकृत्य त्वया चेत् अङ्गीकृतमयि तदेव संयाचे ॥५॥
 शतशः सन्त्यपराधाः क्षन्तव्यस्ते त्वयैव मे मातः ।
 स्तन्यं विना क्व कार्यं क्रीडासक्तं न चित्तमपि तद्वत् ॥६॥
 तरुणं वयो न याचे तव कुचदुग्धं विना कुतो जरठम् ।
 मे स्यात् सदैव बाल्यं यस्मिन्स्त्वं पास्ययं ममेति धिया ॥७॥
 पयःप्रदानेन सदा पासीत्यनुभूतिमानमस्ति मम ।
 तावत् चिन्मयि माता प्रौढार्पिं जडा कुतो वदन्ति बत ॥८॥
 तव यदि वरमासाद्य श्रेष्ठो जीवति चिरं ऋषिःकाकः । (य९उ.४७७)
 तर्हि स्तनपानात्तव बाल्यं मे स्यात् कुतो न ब्रह्मसमम् ॥९॥
 धनवनिता-मति-विक्लवमयमति-मतिरेव यौवनं श्रयते ।
 शिवगिरिजालालनजे बाल्ये कैवल्यमेव मन्येऽहम् ॥१०॥
 मूत्रेण मूत्रयोगो वनितायोनौ हि यौवने चेताः ।

मूढ स्पृहयसि किं तत् बाल्ये गिरिजास्तनं पिबस्व सखे ॥११॥
 मदर्थमपि ताडनमिव ते चेत्त्वं भवसि शोकसंमग्ना ।
 झटिति स्वाङ्गे कृत्वा सान्त्वयसे स्तनपयःप्रदानेन ॥१२॥
 केनाऽपि ममावगुणः कथितश्चेद्ददसि रोषयुक्तधिया ।
 एवमरे किं प्रौढये कः स्याद्बाल्ये गुणीनुदर्शय माम् ॥१३॥
 (१.हा छांदस प्रयोग आहे. हे सखेतिवत्)

०००

तात स्तुति.

२२१०

यस्य प्रसादात् परमार्थरूपात् । नार्यप्यहं विष्णुरूपा बभूव ॥
 यो विग्रही भक्तसंज्ञानहेतो-। ज्ञानेश्वरं तं शरणं प्रपद्ये ॥१॥

स्वयं महाराजानां नित्यमुक्तता

२२१३ / वेदान्तपर

गर्भेऽथ बाल्ये तरुणे जरयां । मृतौ जनौ स्वर्गयमालये वा ॥
 भक्तावभक्तौ विरतावमुक्तौ । नाहं स्वरूपच्युतिं संस्मरामि ॥१॥

२२१४

देवी स्तुति

सत्यां ज्ञानमयीमनन्तवचगां शान्तां सुखैकान्तिकाम् ।
 कान्तां शंकरभूतपालनविभो रे कान्तवार्ता श्रियम् ॥
 भक्तानुग्रहहेतुरद्वयतनुं श्यामां जगत्सुन्दराम् ।
 अम्बामातरमंगजावनरतां स्वां देवतामाश्रये ॥१॥

रा. रा. त्रिपुरवार यांनी महाराजांना समस्या दिली ती महाराजांनी पूर्ण केली.

२२१७ / भगवत्स्तुति

कमलारंगीवृत्त. रा.- छायाण्ट. ता.- तेताला.

वन्दे गोपालम् ॥धृ॥

देवकितनुजं मायामनुजं । भुवनत्रयपालम् ॥ वन्दे ॥१॥
 शशिधर प्रियकर कमलाकान्तं । मुखमुरलीलोलम् ॥ वन्दे ॥२॥
 अलकावतिपतिनन्दिनिरमणं । करुणाकल्लोलम् ॥ वन्दे ॥३॥

२२२२

महाराजांनी केलेली

मातुःश्री अलोका आईची स्तुति

*

न याचे भूराज्यं रुचिरसुरसाम्राज्यमपि नो ।
 न वा ब्राह्मन्धाम प्रवरकपुरं नो हरिपुरम् ॥
 न कांक्षे कल्याणं न च परपदानन्दपदवीम् ।
 परं कांक्षेऽलोकाचरणकमलप्रीतिमचलाम् ॥१॥

०

२२२४

शिवस्तुति

यद्राजसं रूपमुत्पत्तिहेतौ । सत्त्वं स्थितौ तामसमन्तनिष्ठम् ।
 यत्कारणं वेदमयं तुरीयम् । उमासहायं पितरं श्रयेऽहम् ॥

२२२५

गणेश-वंदन

रमावृत्त. रा.-भूप ता.- तेताला.

वन्दे सुगजाननचरणम् ॥धृ॥

विघ्नैरभिभूतेऽस्मिंल्लोके । त्वदन्यो न शरणम् ॥१॥
 धृत्वाऽलं दीपरूपं विभो । वारय जनिमरणम् ॥२॥

२२२७

शिवस्तुति

शिवाय शूलिने नमः शशांकशालिने नमः ।
 पिनाकधारिणे नमोऽन्धकान्तकारिणे नमः ॥
 उमाविहारिणे नमोऽखिलाघहारिणे नमः ।
 कपालिने नमोनमः कपर्दिने नमोनमः ॥

२२२८ / मंगलाचरणपर

देवीस्तुति

वीरजननीवृत्त. रा.-भूप. ता.- मुक्तदेशी. झंपा. देवीस्तुति. मंगलाचरण

जय जगज्जननि जय दनुजदलिनि ॥धृ॥

अंब जगदंब करुणाकिरणकीरिणि । तुहिनतनुनन्दिनि प्रवररमणि ॥१॥
 त्रिपुरसुंदरि शिवे अशिवसंहारिणी । मदनदतितीर्षुणां पूर्णतरणि ॥२॥

ज्ञानदेवात्मजा याचते मेय्युमे । नन्दनन्दनकरे देहि जननि ॥३॥
जय जगज्जननि जय दनुजदलिनि ० ॥ (य१उ.४८१)

तातस्तुति

२२२९ / श्लोक

सूर्यो भासयते न यश्चित्पदं नानन्ददश्चन्द्रमाः ।
विद्युद्वाप्यनलोऽथवा न पुनरित्येवं किमाभाष्यते ॥
तन्मायारहितं तथापि तनयोद्धाराय दृग्गोचरम् ।
श्रीन्द्राणीपुलिनेषु खेलनिलयं वन्दे महीयो महः ॥१॥

२२३०

अम्बारूपेण यो मे सुखमनुतनुते पाययंस्तन्यमीशः ।
यस्तातः पाति कृष्णः पतिरतिमपि मे केलिकीर्तिर्बिभर्ति ॥
योऽनध्यस्तो^१ विवर्तः सकरुणहृदयोऽलंदिपीठाधिवासः ।
सोऽयं श्रीसद्गुरुर्मे प्रभवतु भवतां भूतये ज्ञाननाथः ॥२॥

(१. आचार्यो यः स्ववाचा प्रहरति कुभिदामात्मनोर्मन्दवेद्याम् ।
सोऽलन्दीन्द्रः कृपालुः प्रभवतु भवतां भूतये ज्ञानदेवः ॥ पाठान्तरम्)

०००